

**Steden- en gemeentenplan ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid
Persconferentie Brussel, 21/12/05**

Aanvullende nota luik sluitende aanpak

Steden en gemeenten

De weerhouden steden en gemeenten hebben een gemiddelde jeugdwerkloosheidsgraad (periode 2002-2004) van minimaal 20% en tellen ten minste 200 laaggeschoolde werkzoekenden van minder dan 25 jaar (gemiddelde 2003 - 2005).

Stad	Jeugdwerkloosheidsgraad (2002-2004)	Aantal laaggeschoolde werkzoekenden -25
1. Antwerpen (centrumstad)	28,93%	4.452
2. Genk (centrumstad)	28,83%	728
3. Gent (centrumstad)	28,17%	1.973
4. Ronse (stad)	27,83%	245
5. Beringen (stad)	26,70%	320
6. Maasmechelen (gemeente)	26,67%	363
7. Mechelen (centrumstad)	25,80%	660
8. Heusden-Zolder (gemeente)	24,40%	212
9. Oostende (centrumstad)	24,37%	459
10. Houthalen-Helchteren (gemeente)	23,33%	254
11. Leuven (centrumstad)	21,50%	406
12. Hasselt (centrumstad)	21,43%	324
13. Aalst (centrumstad)	21,07%	560

TOTAAL: 10.954

Sluitende aanpak

Momenteel worden jonge werkzoekenden telefonisch gecontacteerd in de derde maand dat ze ingeschreven zijn als werkzoekende. Ze ontvangen ten allerlaatste in hun zesde maand werkloosheid een uitnodiging voor een persoonlijk gesprek. De VDAB slaagt er als maar beter in om iedereen te contacteren: in de periode van september 2004 tot augustus 2005 werd 97% van de doelgroep bereikt.

Uit deze gesprekken (hetzij telefonisch, hetzij 'face-to-face') blijkt dat sommige jongeren zeer ver van de arbeidsmarkt verwijderd zijn. Ze vormen de harde kern van de jeugdwerkloosheid en combineren vaak verschillende kenmerken (laaggeschoold, generatie armen, allochtonen, in contact met criminaliteit enz.). Deze jongeren zijn moeilijk te motiveren, hebben een gebrek aan zelfvertrouwen, een negatief zelfbeeld, onrealistische verwachtingen m.b.t. werken, geen arbeidsattitude ... In steden en gemeenten waar de concentratie van deze moeilijke doelgroep groot is slaagt men er niet in om voor deze jongeren een passend aanbod te formuleren. Er is meer tijd nodig, er moet met aangepaste methodieken gewerkt worden en er is vooral meer ondersteuning nodig. Uiteraard in een goede balans van rechten en plichten: de jongeren krijgen een aanbod en moeten erop ingaan.

Vandaar het nieuwe initiatief, dat de ambitie heeft deze jongeren beter te bereiken en ze indien nodig intensiever te begeleiden.

Het gaat in de eerste plaats om laaggeschoolde jongeren (-25), zeker als ze geen werkervaring hebben en om jongeren die afwisselend leren en werken. Behalve om activering gaat het m.a.w. voornamelijk om *jobhunting*, om het aanbieden van jobs op maat, intensieve jobcoaching (cf. kader) e.d.. Steeds is het aan een job helpen van de jongeren de eerste zorg. Voor jongeren die niet direct in de reguliere economie aan de bak komen, worden waar mogelijk jobs in de sociale economie geschapen.

Belangrijk is dat er een netwerk van ondernemingen ontstaat die actief participeren aan het project en oog hebben voor de meest kwetsbare jongeren.

Voorbeeld: actieplan Antwerpen: drie doelgroepen, verschillende acties

Voor jongeren met een zeer grote afstand tot de arbeidsmarkt (doelgroep 1) zijn extra acties noodzakelijk. Voor hen moet de begeleiding en opvolging intenser zijn dan voor andere werkzoekenden. In Antwerpen krijgen zij hulp van een atypische begeleider-coach. De invulling van de begeleiding en coaching is veelzijdig (assessment, trajectbegeleiding, jobcoaching, jobhunting en modulaire groepsaanpak), innovatief en atypisch op het vlak van methodieken.

In dit eerste luik worden 700 jongeren bereikt.

Voor de werkzoekende laaggeschoolde jongeren die in trajectbegeleiding bij de VDAB zijn (doelgroep 2), is een eerste werkervaring een belangrijke opstap. Daarom zijn jobcoaching en jobhunting van cruciaal belang.

Het coachen van jonge werkzoekenden bij de start (tot 6 maanden) van een tewerkstelling (een korte werkervaring in het sociaal of normaal economisch circuit of een baan van onbepaalde duur) is zinvol om de kansen op een blijvende en duurzame tewerkstelling te waarborgen of later te bekomen.

Het actief zoeken van banen en vacatures (jobhunting) en het actief bemiddelen van werkzoekenden is een bijkomende en cruciale actie. Hierbij gaat men op zoek naar banen op maat van de jongeren, met de kennis van de werkzoekenden in het achterhoofd. Deze actie heeft een dubbel doel: actieve bemiddeling van werkzoekenden en actief zoeken naar al dan niet verborgen vacatures.

In dit tweede luik worden 800 jongeren bereikt.

Zowel voor de jongeren met een zeer grote afstand tot de arbeidsmarkt (doelgroep 1) als voor de jongeren van doelgroep 2 zijn bijkomende acties nodig op vlak van modulaire vorming, (beroeps)opleiding en werkervaring.

Een versterkend aanbod van modulaire vorming op verschillende vlakken: oriëntatie, assessment, sollicitatietraining, informatie over de arbeidsmarkt, attitudes enz.. Deze vorming wordt georganiseerd op maat van de doelgroep door gespecialiseerde organisaties die ervaring hebben of ontwikkelen in het werken met jongeren.

Ook in Antwerpen wil men de bestaande arbeidsmarktgerichte beroepsopleidingen en werkervaringsprojecten optimaal benutten. Er wordt onderzocht of deze kunnen uitgebreid worden met plaatsen voor de doelgroep. Daarbij heeft men ook oog voor het sensibiliseren van opleidingsverstrekkers rond de problematiek van de doelgroep “jongeren”.

Daarnaast worden in Antwerpen nieuwe beroepsgerichte opleidingen ontwikkeld die specifiek gericht zijn op jongeren, op te verwachten tewerkstellingen en realistische objectieven en eventueel voorbereiden op al gekende, openstaande vacatures.

Tot slot wordt aan de doelgroep werkervaring in nieuw op te starten werkervaringsplaatsen aangeboden, zowel bij de stad Antwerpen als bij derden-uitvoerders.

In dit derde luik worden 3.068 jongeren bereikt (niet altijd afzonderlijke individuen).

Over de andere steden zijn fiches toegevoegd in de persmap.